

[CULTURA](#) > [LLENGUA](#)

Maxime: la història del nen que triomfa a la televisió francesa cantant en català

Aquest jove talentós de deu anys, ex-alumne de la Bressola, canta en català per la influència del seu avi, que era amic del cantant Jordi Barre

Fotografia: Olivier Trainaud

‘Vaig triar aquesta cançó per honorar **Jordi Barre** i perquè volia cantar per Catalunya’, explica **Maxime Cayuela**, el nen perpinyanenc que [ha causat sensació](#) amb la seva actuació en català a l’edició francesa del programa ‘**The Voice Kids**’. Per al debut al concurs va triar ‘Tant com me quedarà’, de **Jordi Barre**. Segons que explica ell mateix, la tria té molt a veure amb el seu avi, que diu que és qui li va ensenyar la cançó. L’avi, **Claude Cayuela**, feia ràdio i va conèixer Barre durant els anys vuitanta. De fet, es van fer bons amics i fins i tot van arribar a fer programes de ràdio en català plegats. Va ser llavors quan Cayuela va compondre per a Barre la cançó ‘[Un home](#)’, que ell va musicar. Juntament amb ‘Tant com me quedarà’ i ‘L’estaca’, són les cançons en català preferides d’aquest jove talentós de deu anys, que ja té experiència com a cantant i actor.

(L’empresa responsable dels drets del programa ha impedit que [el vídeo sencer amb les declaracions de Maxime](#) pugui veure’s fora de l’estat francès.)

La família s’ha sorprès del gran ressò i la bona acollida social i mediàtica que ha tingut l’actuació de Maxime aquestes darreres hores, especialment al Principat: ‘Molta gent que no coneixíem ens telefona des de Catalunya per dir-nos que ha tingut molt d’èxit. Estem astorats de l’èxit que ha tingut el petit a Catalunya Sud’, explica orgullós el seu avi, que diu que el seu nét ha tingut més èxit al Principat que no a l’estat francès. Maxime està satisfet que tanta gent l’hagi sentit cantar en català, i també d’haver emocionat el qui ara és el seu *coach*, **Kendji Girac**, també català i membre del jurat del programa. ‘M’ha dit que l’ha fet molt content de sentir cantar en català, que s’ha emocionat molt’, explica l’infant. De moment, no es podrà veure una nova actuació de Maxime fins d’aquí a tres setmanes, en la següent etapa del concurs, i encara es desconeix la cançó triada.

El paper de la Bressola

‘A dos anys jo ja cantava’, assegura el minyó, que somnia de ser un gran cantant o un gran actor. La família explica que va aprendre a cantar al conservatori de música, on ha estudiat dels tres anys ençà, mentre que les cançons en català les ha apreses de l’avi, un referent per a ell, i també a la Bressola, l’única escola que ofereix immersió lingüística total en català a Catalunya Nord i de la qual ha estat alumne durant quatre anys. A la família de Maxime, tant l’avi com l’àvia parlen català, i el pare en parla una mica. El primer de rebre educació en català, però, ha estat Maxime, perquè la família veia clar que volia que n’aprengués. Tot i que, per qüestions d’organització familiar, va haver de canviar-se de centre i actualment estudia a l’escola pública, que ofereix educació bilingüe, la família té previst que l’any vinent torni a la Bressola per a començar la Secundària.

‘És un orgull veure que un minyó de Catalunya Nord s’atreveix a anar a París, a un programa de màxima audiència, a cantar i respondre al jurat en català –explica **Eva Bertrana**, directora de la Bressola–. I sobretot que ho fa amb una naturalitat preciosa. És aquí que pensem que la Bressola hi és per quelcom. La Bressola dóna aquesta naturalitat a la llengua. Els nostres alumnes no viuen com una cosa estranya el fet de parlar català, de viure la catalanitat sense complexos. Ara l’hem tret a ell a la llum, però la Bressola té mil Maximes.’

‘El seu èxit es pot prendre negativament, pensant que el català només es té en compte de manera folklòrica, però també de manera positiva: és el resultat d’una generació que recupera el català quan els seus pares el van perdre’, continua Bertrana. ‘És important de subratllar que, encara que a vegades el català es consideri folklòric o només se’n faci cas quan interessa, això anys enrere no hauria passat. Ara sorprèn, però no és mal considerat. Abans cap adult ni cap mainatge no s’hauria atrevit a fer-ho. Avui pots atrevir-t’hi i és un èxit rotund i tota la premsa en parla. Aquí veiem un canvi de mentalitat envers les llengües dites regionals a l’estat francès, i el català en particular. Arriba tota una generació de nins i nines desacomplexats envers la llengua, gràcies a les nostres escoles i també a altres com Arrels, o els circuits bilingües.’

Tanmateix, aquest canvi no implica que el català no continuï molt maltractat per l’administració francesa: ‘El català, com la resta de llengües minoritàries, es troba en una situació de manca de reconeixement. Fa més de cinquanta anys que piquem pedra i lluitem per tenir el dret d’existir amb la nostra cultura, llengua i identitat davant un estat a què li costa de reconèixer la diversitat lingüística i cultural’, acaba dient Bertrana.

Un jove talentós sense por de cantar en català

Tot i la seva edat, l’actuació en aquest concurs musical no ha estat el debut artístic de Maxime, que ja té força experiència. Fa quatre anys que va participar en el rodatge d’un curtmetratge, i enguany n’ha rodat un altre (sobre Catalunya i el català), produït per **Jean-Louis Fourcade**. També ha tingut papers en vídeos musicals i al teatre musical i ha cantat ‘Tant com me quedarà’ en diverses actuacions a Catalunya Nord.

De moment, diu que els seus referents són **Maître Gims**, **Bruno Mars** i alguns cantants francesos. També el seu avi, que escrivia cançons, feia ràdio i presentava festes. Les cançons en català les continua escoltant amb ell i tota la família deixa ben clar que no pensa amagar la llengua en la seva carrera: ‘No va tenir por de cantar en català, tot i ser l’únic de fer-ho. Era un desafiament en què confiava.’